

ความสุขในการเรียนรู้ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา
ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
HAPPINESS IN LEARNING IN THE SUBJECT OF THAI LANGUAGE
LEARNING IN PRIMARY LEVEL OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN
THE FACULTY OF EDUCATION THAKSIN UNIVERSITY

¹อภิรักษ์ สิริรัตนจิตต์, ²เกศริน บินสัน, ³ชัชวีร์ แก้วมณี, ⁴วิวัฒน์ ชัตติยะมาน
และ ⁵กิตติธัช คงพะวัน

¹Aphinant Sirirattanjitt, ²Katsarin Binsun, ³Chatchawi Keawmani, ⁴Withawat
Khattiyaman and ⁵kittithaj Kunchawan

^{1,3,4,5}มหาวิทยาลัยทักษิณ, ประเทศไทย

²นักวิจัยอิสระ

^{1,3,4,5}Thaksin University, Thailand

²Independent Researcher

¹aphinant.s@tsu.ac.th, ²*Katsarin.tsu@gmail.com

³kchatchawi@tsu.ac.th, ⁴withawat@tsu.ac.th ⁵kkittithaj@tsu.ac.th

Received: October 18, 2024; **Revised :**November 27, 2024; **Accepted :**December 28,2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ กลุ่มเป้าหมายเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ภาคเรียน

¹ อาจารย์ สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

² นักวิจัยอิสระ

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

⁵ อาจารย์ ดร.สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ลงทะเบียนในรายวิชา 0303323 การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ในหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565 ส่วนเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับความสุขในการเรียนรู้ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเรื่อง ความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจัดการเรียนการสอนครบจำนวน 15 สัปดาห์ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ได้วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (4.62) และเมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

คำสำคัญ : ความสุขในการเรียนรู้; การจัดการเรียนรู้; นิสิตระดับปริญญาตรี

Abstract

This research aimed to investigate the levels of happiness in learning in the subject of Thai language learning management for elementary education among undergraduate students in the Faculty of Education at Thaksin University, and. The research focused on undergraduate students who enrolled in the subject of Thai Language Learning Management for Elementary Education (0303323) in the Bachelor of Education program for the second semester of the 2023 academic year, under the curriculum B.E. 2565 (A.D. 2022), designed by the Faculty of Education at Thaksin University. This research centered on the happiness experienced during learning. The primary tool used was a questionnaire addressing the topic of happiness in learning in the subject of Thai language learning management for elementary education. Data collection was based on a 15-week lesson plan. The data were analyzed using statistical methods, including percentage, mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.). The results indicated that the overall happiness level of undergraduate students in the Faculty of Education at Thaksin University was the highest ($\bar{X} = 4.62$), with each individual dimension also scoring at the highest level.

Keywords: Happiness in learning; Learning management; Undergraduate students

บทนำ

การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคมและต่อตนเองนั้น จะต้องอาศัยกระบวนการทางการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรมนุษย์ให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และสถาบันอุดมศึกษาถือว่าเป็นหน่วยงานการศึกษาระดับสูงสุดในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณค่า คุณภาพและคุณธรรม ตามจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพให้เป็นคนคิดเก่ง และมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544) การศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างองค์ความรู้และความสุขให้กับผู้เรียน จึงเป็นเป้าหมายหลักที่ต้องได้รับการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

ความสุขในการเรียนคือ สภาพของการจัดการเรียนการสอนในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย มีอิสระ ยอมรับความแตกต่างของบุคคล มีความหลากหลายในวิธีการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์และได้พัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ (วิลยา เนื่อทอง และคณะ, 2561) และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นหนึ่งในปัจจัยของการมีคุณภาพชีวิตที่ดีและจะส่งผลให้เกิดพลังในการเรียน และส่งเสริมการทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ในชีวิตทั้งเพื่อตนเองและสังคมต่อไป ซึ่งปัจจัยภายในด้านความสุขของผู้เรียนสามารถสร้างได้ด้วยตนเองและปัจจัยภายนอก เช่น สภาพแวดล้อมต่างๆ อาจส่งผลต่อความสุขของผู้เรียนได้เช่นกัน (เมษา นวลศรี, 2562) ซึ่งในอนาคตเมื่อนิสิตสำเร็จการศึกษามีบทบาทหน้าที่เป็นครูผู้สอนประจำการนั้น จะต้องเป็นผู้สอนมืออาชีพ มิใช่เพียงแค่มิเทคนิคการสอนที่ดีเท่านั้น แต่พฤติกรรมการสอนจะต้องออกมาจากอัตลักษณ์และจรรยาบรรณของความเป็นครูผู้สอนต้องเป็นผู้ที่รักในอาชีพและเสียสละได้เพื่อนักเรียนและโรงเรียน สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ความเป็นครูผู้สอนด้วยหัวใจ (Palmer, 1998) โดยหัวใจของความเป็นครูผู้สอนอยู่ที่ “ความสุข” ซึ่งเป็นความสุขอันเกิดจากการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างนักเรียนและครูผู้สอน ส่งเสริมให้นักเรียนมีกระบวนการคิดสู่การค้นพบและเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่อยู่บนพื้นฐานของการเรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งเมื่อนิสิตเรียนครบในเนื้อหาวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้ว นิสิตหรือทุกคนจะต้องมีระดับความสามารถแต่ละด้านเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นปัจจัยที่ช่วยพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ในด้านความรู้คือ การแสวงหาความรู้ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่และความรู้เดิมของนิสิต สู่การประยุกต์ใช้ในระยะยาว โดยในส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอน บลูม (Bloom, 1976) ได้อธิบายไว้ว่า การสอนที่มีคุณภาพประกอบด้วย การชี้แนะ การบอก จุดมุ่งหมายของการ

เรียนรู้ การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครูผู้สอน การให้ข้อมูลย้อนกลับที่เหมาะสม และการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน แม้ว่าจะมีความพยายามในการพัฒนาการเรียนการสอนอยู่อย่างใหญ่โตหนึ่ง แต่ข้อมูลเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียน ยังคงเป็นปัญหาควบคู่กับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ระบุว่า พฤติกรรมความเครียด พบว่านักเรียนมีความรู้สึกซึมเศร้า โดย 2 ใน 5 ซึมเศร้าต่อเนื่องทุกวันเป็นสัปดาห์ ยิ่งเรียนสูงยิ่งซึมเศร้ามากขึ้น (สังคม คุณณณากรสกุล, 2552) จะเห็นได้ว่าปัญหาที่กล่าวมาเป็นเพราะผู้เรียนเรียนรู้อย่างไม่มีความสุข อันเนื่องมาจากปัจจัยของการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ก่อให้เกิดความสุข ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องมีทักษะในการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีความหมายเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้เรียน และผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ครูผู้สอนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อคุณภาพการศึกษา เพราะคุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูผู้สอน (McKinsey, 2007; วรากรณ์ สามโกเศศ, 2553; ดิเรก พรสีมา, 2554) จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสุขในการเรียนรู้ของนิสิต การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาของปัทมา ทองสม (2554) มาเป็นแนวทางในการวิจัยประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความพึงพอใจในการเรียน ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ ด้านความพึงพอใจในตนเอง และด้านความวิตกกังวล ซึ่งการเรียนรู้อย่างมีความสุข หรือ Happiness in Learning จะเป็นสถานการณ์ที่สำคัญจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถก้าวไปสู่จุดหมายปลายทางในการเรียนรู้ได้โดยง่ายและยังสามารถมองเห็นคุณค่า สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของความเป็นบุคคลแห่งความสุขในการเรียนรู้ จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับความสุขในการเรียนรู้ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ลงทะเบียนในรายวิชา 0303323 การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565 1 ห้องเรียน จำนวน 27 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เรื่องความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ขยายเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในรายวิชา 0303323 การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเรื่อง ความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามกระบวนการ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม คือ

1.1 จำแนกตามเพศ เพศชาย 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.7 และเพศหญิง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 96.3

1.2 จำแนกตามอายุ มีอายุ 18 ปี 5 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และมีอายุ 19 ปี หญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5 แสดงดังตารางที่ 2

1.3 จำแนกตามผลการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ผ่านมามี GPA ไม่เกิน 3.50 จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 48.1 และมี GPA มากกว่า 3.51 ขึ้นไป จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 51.9

2. วิเคราะห์ระดับความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชา การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา

ลำดับ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	สนุกกับรูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาของอาจารย์	4.70	.46	มากที่สุด
2	มีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนการสอนในรายวิชา	4.62	.49	มากที่สุด
3	สนุกสถานที่ได้เรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	4.48	.57	มาก
4	รู้สึกดีใจที่ได้ใช้ความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้ในรายวิชา	4.37	.49	มาก
5	พึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชา	4.48	.50	มาก
รวมด้านที่ 1 ความพึงพอใจในการเรียน		4.53	.29	มากที่สุด
1	เข้าห้องเรียนตรงตามเวลาหรือจะมาก่อนเวลา	4.59	.50	มากที่สุด
2	ตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.62	.49	มากที่สุด
3	กล้าซักถามในประเด็นที่สนใจจากอาจารย์	4.62	.49	มากที่สุด
4	มุ่งมั่นและตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์	4.81	.39	มากที่สุด
5	ศึกษา ค้นคว้าเอกสารหรืองานวิจัยเพิ่มเติมความรู้	4.70	.46	มากที่สุด
รวมด้านที่ 2 ความสนใจใฝ่เรียนรู้		4.67	.21	มากที่สุด
1	รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เรียนคณะศึกษาศาสตร์	4.62	.49	มากที่สุด
2	รักและศรัทธาในวิชาชีพครู	4.62	.56	มากที่สุด
3	ตั้งใจประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีงาม ตามวิชาชีพครู	4.66	.48	มากที่สุด
4	มุ่งมั่นเพื่อพัฒนาเด็กให้เป็นคนดี เป็นคนเก่ง มีความสุข	4.48	.64	มาก
5	ตัดสินใจเลือกเรียนในคณะศึกษาศาสตร์ด้วยตนเอง	4.70	.46	มากที่สุด
รวมด้านที่ 3 ทศนคติต่อวิชาชีพ		4.62	.27	มากที่สุด
1	รู้สึกรักและภาคภูมิใจในความเป็นตัวของตัวเอง	4.62	.49	มากที่สุด
2	พึงพอใจในรูปร่างและหน้าตาของตนเอง	4.66	.48	มากที่สุด
3	รู้จักนิสัย อารมณ์ของตนเอง และเข้ากับเพื่อน ๆ ได้	4.55	.50	มากที่สุด
4	ยอมรับและพึงพอใจในความรู้ ความสามารถของตนเอง	4.70	.46	มากที่สุด
5	รู้จักใช้ชีวิตอย่างมีความสุขตามแบบฉบับของตนเอง	4.59	.50	มากที่สุด
รวมด้านที่ 4 ความพึงพอใจในตนเอง		4.62	.26	มากที่สุด
1	ไม่รู้สึกกดดัน เครียดกับการเรียนการสอนในรายวิชา	4.62	.49	มากที่สุด
2	ไม่รู้สึกหนักใจในการเรียนการสอนในรายวิชา	4.81	.39	มากที่สุด
3	ไม่รู้สึกหงุดหงิดกับการเรียนการสอนในรายวิชา	4.66	.48	มากที่สุด
4	ไม่รู้สึกเบื่อและมีกำลังใจเพื่อเข้าเรียนในรายวิชา	4.55	.50	มากที่สุด
5	ไม่รู้สึกหนักใจภาระงานในรายวิชาที่อาจารย์มอบหมายให้	4.66	.48	มากที่สุด
รวมด้านที่ 5 ความวิตกกังวล		4.66	.23	มากที่สุด

จากตาราง 4 พบว่า ระดับความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา จำแนกรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นลำดับ 4 ด้านที่ 1 รู้สึกดีใจที่ได้ใช้ความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้ในรายวิชา (4.37) และลำดับ 3 ด้านที่ 1 สนุกสนานที่ได้เรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน (4.48) ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และลำดับที่ 4 ของด้านที่ 2 มุ่งมั่นเพื่อพัฒนาเด็ก ให้เป็นคนดี เป็นคนเก่ง มีความสุข (4.48) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 5 ระดับความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ในภาพรวม

ลำดับ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านที่ 1 ความพึงพอใจในการเรียน	4.53	.29	มากที่สุด
2	ด้านที่ 2 ความสนใจใฝ่เรียนรู้	4.67	.21	มากที่สุด
3	ด้านที่ 3 ทศนคติต่อวิชาชีพ	4.62	.27	มากที่สุด
4	ด้านที่ 4 ความพึงพอใจในตนเอง	4.62	.26	มากที่สุด
5	ด้านที่ 5 ความวิตกกังวล	4.66	.23	มากที่สุด
รวมทุกด้าน		4.62	.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (4.62) และจำแนกภาพรวมรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ความสุขในการเรียนรู้ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า ความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (4.62) เมื่อจำแนกภาพรวมรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน ซึ่งเป็นความสุข ของนิสิตในการเรียนรู้ในรายวิชา เป็นผลจากการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์หลักสูตรและพื้นฐานผู้เรียน ขั้นตอนที่ 2 ค้นคว้าเนื้อหา เฉพาะสาระการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 3 ออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 4 จัดทำ แผนการสอนรายชั่วโมง ขั้นตอนที่ 5 ฝึกปฏิบัติการสอนในห้องเรียน และขั้นตอนที่ 6 สะท้อนผลการ จัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอน โดยมุ่งพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับประถมศึกษาสำหรับนิสิตในรายวิชานี้ให้มีสมรรถนะความรู้ สมรรถนะการจัดการเรียน การสอนและสมรรถนะการวัดผลและประเมินผล โดยนิสิตมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอน ในแต่ละสัปดาห์ ที่ผ่านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยและวิเคราะห์พื้นฐานของเด็กชั้นประถมศึกษาในรายวิชา ทั้งส่งเสริมให้นิสิตค้นคว้า ทบทวนความรู้เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นเนื้อหาเฉพาะ ในรายวิชาภาษาไทย ฝึกให้นิสิตออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนภาษาไทย ที่เหมาะสมกับเนื้อหา ให้มีการออกแบบและจัดทำแผนการสอนภาษาไทยเป็นรายชั่วโมง พร้อมนำสู่ ภาคปฏิบัติ คือการการสอนในชั้นเรียน โดยมีสมรรถนะการสอนที่พึงประสงค์ทั้งการนำเข้าสู่บทเรียน การอธิบายเนื้อหา การควบคุมชั้นเรียน การใช้สื่อ การสรุปเนื้อหา และการวัดผลประเมินผลอย่าง เหมาะสม ซึ่งนิสิตได้สะท้อนผลการฝึกปฏิบัติการสอนและประเมินผลความสุขในการเรียนรู้ ในรายวิชานี้ ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้ออกแบบไว้ จึงส่งผลให้นิสิตมีความสุขในการเรียนรู้ และไม่ได้มีความวิตกกังวลใดในการเรียนในรายวิชานี้ จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ยุพา วงศ์รสไตร และ วราภรณ์ ดินน้ำจืด (2563) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาล มีความสุขในการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะนักศึกษา ลักษณะการจัดการเรียนการสอน ลักษณะอาจารย์ พ่อแม่หรือ ผู้ปกครอง ลักษณะสถานศึกษา และลักษณะนักศึกษา ร่วมสถาบัน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ความสุขในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ผลการวิจัยนี้สามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการ เสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยการจัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนการสอน และสอดคล้องกับ งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสุขในการเรียนของนักศึกษาในสถาบันต่าง ๆ เมษา นวลศร (2562) สตรีรัตน์ ศรีดาวเรือง รพีพัฒน์ จันทนินทร และอรรถสิทธิ์ นิกรวัฒน์ (2562) พบว่า นักศึกษา มีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึกต่ออาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียน ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านความรู้สึกรู้สึกต่อสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย และยังสอดคล้องกับ วิมลยา เนื้อทองและคณะ (2561) พบว่า ระดับความสุขในการเรียนของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคปกติคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยภาพรวม มีระดับความสุขในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความสุขทุกด้าน อยู่ในระดับมาก โดยสองอันดับแรกคือ ด้านทัศนคติต่อสาขาวิชาและด้านความพึงพอใจในตนเอง

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการที่ดี มีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้ ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายและกระบวนการเรียนรู้ เช่นในรายวิชานี้ ผู้สอนได้ออกแบบกิจกรรม

การเรียนการสอนภาษาไทย 6 ขั้นตอน เป็นกระบวนการสอนที่มีขั้นตอนชัดเจน ทำให้ผู้เรียนปรับตัวและเรียนรู้ไปกับกิจกรรมที่ออกแบบได้ ส่งผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีความสุขในการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- ดิเรก พรสีมา. (2543). *ปฏิรูปการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: ส.รุ่งทิพย์ออฟเซต.
- ปัทมา ทองสม. (2554). *การพัฒนาดัชนีชี้วัดความสุขในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สังกัดกระทรวงสาธารณสุข*. วารสารการพยาบาลและการศึกษา. 4 (1); 88-111.
- เมษา นวลศรี (2562). *การวิเคราะห์ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 47 (2) ตุลาคม-ธันวาคม; 223-243.
- วรารักษ์ สามโกเศศ และคณะ. (2553). *ข้อเสนอระบบการศึกษาทางเลือกที่เหมาะสมกับสภาวะคนไทย*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์
- เมษา นวลศรี (2562). *การวิเคราะห์ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 47 (2) ตุลาคม-ธันวาคม; 223-243.
- วิมลยา เนื้อทอง และคณะ. (2561). *การศึกษาระดับความสุขในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. 10(3): 424-435.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สตรีรัตน์ ศรีดาวเรือง รพีพัฒน์ จันทนินทร และอรรถสิทธิ์ นิกรวัฒน์. (2562). *ความสุขในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2562.
- สังคม คุณคณากรสกุล. (9 กันยายน 2552). ผู้จัดการออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <http://www.212cafe.com/freewebboard/view.php?user=santi&id=117>.

Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York: McGraw-Hill. P. 219-224.

McKinsey. (2007). *McKinsey Report on Education*. (2014, March 1). Retrieved from [http:// www.mckinsey.com](http://www.mckinsey.com).

Palmer, J. A. (1998). *Environmental education in the 21st century: Theory, practice, Progress and promise*. London: Routledge.

